

Belgische Comité voor Hulp aan Vluchtelingen

Defacqzstraat 1 bus 10

1000 Brussel

info@cbar-bchv.be

www.cbar-bchv.be

VERSLAG VAN DE CONTACTVERGADERING

van 13 Oktober 2009

Aanwezigen

Dames: Addae (VWV), Candaele (Fedasil), Crauwels (VVSG), de Aguirre (UNHCR), Dogniez (Croix-Rouge), Doyen (ADDE), François (Fedasil), Hublot (CIRÉ), Janssen (Foyer), Janssens (Rode Kruis), Konings (VMC), Küntziger (Fedasil), Lommée (BCHV), Regout (Convivium), Scheerlinck (Socialistische Solidariteit), Thiébaud (APD), Troost (VMC), Vanderhaegen (PSC), Vermeulen (IOM), Verstrepen (OVV),

Heren: Bienfait (CGVS), Beys (Caritas), Geysen (DVZ), Halimi (IOM), Michiels (Rode Kruis), Renders (JRS), Roosemont (DVZ), Vinikas (BCHV), Wissing (BCHV), Wolff (BCHV)

Opening van de vergadering door de heer Vinikas

De heer Vinikas opent de vergadering om 14u06. Hij heet iedereen voor één keer welkom in het Centre Bruxellois d'Action Interculturelle en geeft een woordje uitleg over de organisatie. Hij heet in het bijzonder de heer Roosemont, directeur-generaal van DVZ en mevrouw Kütziger, directeur-generaal van Fedasil, welkom.

Goedkeuring van het verslag van de vergadering van 8 september 2009

Er zijn geen opmerkingen over het verslag van september. Het wordt dan ook integraal goedgekeurd.

Mededelingen van de Dienst Vreemdelingenzaken (De heer Geysen en de heer Roosemont)

1. In de maand september 2009 werden 1.535 asielaanvragen ingediend, wat neerkomt op een gemiddelde van 69,77 asielaanvragen per werkdag (22 werkdagen). 1.492 aanvragen werden ingediend op het grondgebied, 24 in de gesloten centra en 19 aan de grens. Dit

betekent een stijging met 167 asielaanvragen in vergelijking met augustus 2009 en een stijging van 464 aanvragen in vergelijking met september 2008.

2. De top tien van meest voorkomende nationaliteiten bij de asielaanvragen van september 2009 is: Irak (162), Kosovo (152), Rusland (131), Afghanistan (109), Armenië (80), Guinee (79), Iran (59), Kongo (55), Servië (52) en Slowakije (43).
3. In september 2009 werden 1.074 beslissingen genomen door de Dienst Vreemdelingenzaken, onderverdeeld als volgt: 843 aanvragen werden overgemaakt aan het CGVS, 105 beslissingen in het kader van de Dublinprocedure (25 en 26quater), 126 weigeringen van inoverwegingname (13quater) en 133 dossiers werden zonder voorwerp afgesloten. Daarnaast werden 16 beslissingen aan de grens genomen: 14 overgemaakt aan het CGVS, één bijlage 13 quater en één bijlage 25 quater. In de gesloten centra werden 19 beslissingen genomen: 8 overgemaakt aan het CGVS, 4 bijlagen 13 quater, 7 bijlagen 26 quaters. In het totaal werden 1207 dossiers afgesloten door DVZ.
4. In september 2009 werden 300 meervoudige asielaanvragen ingediend, 77 minder dan in augustus 2009. Dit vertegenwoordigt 20,11 % van het totaal aantal aanvragen dat ingediend werd in september 2009. Deze aanvragen werden voornamelijk ingediend door personen afkomstig uit: Afghanistan (37), Iran (32), Kosovo (27), Slowakije (27), Rusland (22), Irak (21), Syrië (15), China (11) en Hongarije (10).
5. Met betrekking tot de opsluitingen in september 2009: niemand werden vastgehouden op grond van artikel 74/6 §1bis. In de Dublindossiers werden 53 personen opgesloten in de determinatiefase bij het indienen van de asielaanvraag (bijlage 39 ter) op grond van artikel 51/5 §1 en 76 na een beslissing van weigering tot tenlasteneming (bijlage 26 quater).
6. In september 2009 werden 73 NBMV geregistreerd door de Dienst Vreemdelingenzaken (58 jongens en 15 meisjes). 59 van hen hebben een asielaanvraag ingediend op het grondgebied en 8 aan de grens. Er waren 6 NBMV tussen 0 en 13 jaar oud, 27 tussen 14 en 15 en 40 tussen 16 en 17. De meest voorkomende landen van herkomst van de NBMV waren Guinea (24), Afghanistan (21), Kongo (4) en Irak (4), Angola (3), Syrië (2) en Kenia (2).
7. De heer Wissing vraagt hoe de Cel Zaventem en de Dienst Grensinspectie zich onderling verhouden. De heer Roosemont zegt dat de Cel Zaventem sinds 1 oktober 2009 onder de Grensinspectie ressorteert. Voor september maken de cijfers over de beslissingen door de Cel Zaventem nog deel uit van de algemene cijfers. Vanaf oktober zullen die cijfers dan apart gegeven worden door de heer Geysen.
8. Mevrouw Thiébaud vraagt wat de dienst EZA precies is. De heer Roosemont antwoordt dat hier wellicht de persoon mee bedoeld wordt die binnen DVZ de meest complexe zaken behandelt. Dit is daarom niet steeds een asielaanvraag. Het kan hier bvb om personen gaan wiens psychische toestand zeer kwetsbaar is of personen die gedragsproblemen vertonen.
9. Mevrouw Addae zegt dat ze meldingen heeft gekregen van willekeurige toewijzingen van asielaanvragen aan een bepaalde taalgroep waarbij geen rekening gehouden wordt met de

keuze van de asielzoeker. De heer Geysen ontkent die praktijk en zegt dat de betrokkene taalkeuze heeft (Frans of Nederlands) op voorwaarde dat hij één van die talen spreekt. Indien betrokkene geen van beide talen spreekt en een tolk vraagt wordt de taal van de procedure vastgelegd door de Dienst Vreemdelingenzaken.

10. De heer Renders stelt vast dat er minder asielaanvragen aan de grens ingediend werden. De heer Geysen zegt dat er 19 aanvragen waren en er gemiddeld tussen twintig en dertig per maand zijn.
11. De heer Renders vraagt wat het profiel is van de asielzoekers aan wie een bijlage 26 quater wordt afgeleverd. De heer Roosemont zegt dat hij enkel cijfers heeft over de verantwoordelijke landen: op een totaal van 323 Eurodac-hits, was Polen voor 94 asielaanvragen verantwoordelijk, Griekenland voor 42, Duitsland voor 35, Hongarije voor 25.
12. De heer Renders vraagt hoe de Dublin-Griekenland dossiers momenteel behandeld worden. De heer Roosemont zegt hier geen probleem te ontwaren. Sinds de gewijzigde rechtspraak van de RVV, kan een overdracht naar Griekenland gewoon plaatsvinden.
13. De heer Renders wil graag weten waarom asielzoekers wiens asielaanvraag aan de grens afgewezen wordt niet in aanmerking komen voor het REAB-programma van het IOM. De heer Roosemont zegt deze personen op kosten van de vliegtuigmaatschappij teruggebracht worden. Deze terugkeer gebeurt ook snel, op korte termijn. De heer Halimi zegt dat er rekening gehouden moet worden met de regels van internationaal recht (cf. de Conventie van Washington). Het REAB-project van IOM is bovendien beperkt tot wie zich op het grondgebied bevindt en diegenen in detentie aan de grens vallen dus buiten de omschrijving van het project.
14. De heer Wissing wijst erop dat er vaak al een repatriëring gepland en uitgevoerd wordt binnen de vijf dagen na de kennisgeving van een bijlage 13quater, terwijl de beroepstermijn bij uiterst dringende noodzakelijkheid dan nog niet verlopen is. De heer Roosemont zegt dat dit enkel gebeurt wanneer er uitdrukkelijk afstand werd gedaan van het beroep. Dergelijke afstand van beroep moet vrijwillig gebeuren. DVZ legt wel het bestaan van die optie uit aan de betrokkene. De heer Roosemont vermoedt dat die schriftelijke afstand opgesteld is in een taal die de betrokkene beheerst of vertaald wordt.
15. De heer Roosemont geeft een beknopte, doch volledige uitleg over de regularisatiecampagne die op 15 september aanving. De criteria werden vastgelegd en uitgewerkt in achtereenvolgens het regeerakkoord van 18 maart 2008, de ministeriële instructies van 19 juli 2009 en een vademecum dat geregeld geüpdatet wordt. Er komen enkele begrippen in voor, die nieuw zijn voor DVZ – ‘duurzame verankering’, ‘geloofwaardige poging om een wettig verblijf te bekomen’, ... - en die een invulling zullen krijgen enerzijds door de rechtspraak van de RVV en anderzijds vooral door de politieke keuzes die gemaakt worden op het kabinet van minister Wathélet. De regularisatiecriteria zijn in vijf groepen op te delen: 1 – de langdurende asielprocedures (criterium 1.1); 2 – de langdurende asielprocedures, inclusief Raad van state en/of regularisatieprocedure (criterium 1.2); 3 – de zogenaamde prangende humanitaire situaties, die reeds in de ‘instructie Turtelboom’ opgesomd werden (criterium

2.1-2.6); 4 – de families met schoolgaande kinderen (criterium 2.7); 5 – de duurzame lokale verankering (criterium 2.8.A en B). De specifieke voorwaarden per criterium en de interpretatie ervan door DVZ en het kabinet zijn terug te vinden in de instructies en het vademecum op de website van DVZ: <http://www.dofi.fgov.be/nl/1024/frame.htm>. De regularisatie wegens duurzame lokale verankering is de grote nieuwigheid in deze instructies en valt op te delen in twee subcategorieën: A – 5 jaar ononderbroken verblijf in België en voor 18 maart 2008 (datum van het regeerakkoord) een geloofwaardige poging ondernomen hebben om een wettig verblijf te bekomen; en B – sinds 31 maart 2007 ononderbroken verblijf in België en een arbeidscontract kunnen voorleggen van minimum één jaar aan minstens het minimumloon. In beide gevallen kan de lokale verankering bewezen worden door de sociale banden, door de kennis van een landstaal en/of door werkverleden en -bereidheid (in categorie B vervangen door het arbeidscontract).

Enkel het laatste criterium (2.8.B) geeft slechts recht op een beperkt verblijf van één jaar met verlenging onder voorwaarde van tewerkstelling onder dezelfde voorwaarden. Alle andere criteria leiden tot een onbeperkt verblijfsrecht.

16. De heer Roosemont zet verder enkele praktische kanten van de regularisatiecampagne uiteen. De regularisatiecriteria 2.8 A en B zijn slecht tijdelijk van kracht: de aanvragen o.b.v. duurzame lokale verankering moeten voor 15 december 2009 ingediend worden, daarna doven die criteria uit.

Wie voor 15 september al een regularisatieaanvraag o.b.v. artikel 9bis of 9ter of het oude 9, 3de lid van de Vreemdelingenwet had ingediend, kan zich bijkomend op de nieuwe criteria beroepen door een aanvulling rechtstreeks aan DVZ te bezorgen per aangetekende of gewone post, door persoonlijke afgifte of per mail op regulactua@dofi.fgov.be. Wie geen lopende regularisatieaanvraag (meer) heeft, moet een nieuwe aanvraag indienen op de gemeente (persoonlijke afgifte of per aangetekend schrijven), die na woonstcontrole de aanvragen overmaakt aan DVZ. Wie al een beperkt verblijfsrecht heeft en meent in aanmerking te komen voor een onbeperkt verblijf o.b.v. de nieuwe criteria kan die vraag ook rechtstreeks aan DVZ richten – met uitzondering van studenten en diplomaten, die een nieuwe aanvraag moeten indienen bij de gemeente.

DVZ zal voor alle aanvragen eerst nagaan of niet aan een van de criteria 1.1 t.e.m 2.8.A voldaan is aangezien die kunnen leiden tot een onbeperkt verblijfsrecht. Daarna pas zal op criterium 2.8.B (arbeidscontract) gecheckt worden. Als alle voorwaarden voldaan zijn en enkel de arbeidskaart ontbreekt, zal DVZ een brief opstellen die dan door de werkgever gebruikt kan worden om bij de gewestelijke administratie een arbeidskaart aan te vragen. Pas als die toegekend wordt, kan DVZ een beslissing nemen. Als het dossier in aanmerking komt voor een regularisatie o.b.v. lokale verankering (2.8.A of B) en niet kennelijk ongegrond is, moet DVZ steeds een advies vragen aan de Commissie van Advies voor Vreemdelingen.

Er zijn twee uitsluitingsgronden voorzien: als men een gevaar voor de openbare orde betekent of fraude gepleegd heeft, zal de regularisatie geweigerd worden. Fraude zal evenwel op een nieuwe, striktere manier geïnterpreteerd worden: enkel fraude die ‘iets opgeleverd heeft’, zal als doorslaggevend beoordeeld worden. Er zal geen rekening gehouden worden met fraude die gepleegd werd tijdens de asielpcedure: ongeloofwaardige verklaringen, noch het gebruik van valse stukken zullen een negatieve invloed op de regularisatie hebben.

De staatssecretaris heeft beslist geen prioriteiten aan te brengen onder de verschillende dossiers omdat dit onrechtvaardige resultaten zou kunnen hebben en omdat DVZ toch steeds de zelfde basiscontrole naar de vervulling van criteria 1.1. tot 2.8.A moet uitvoeren.

17. Mevrouw de Aguirre verklaart dat vele asielzoekers moeilijkheden ondervinden om hun herkomst aan te tonen waardoor ze een weigering van een beschermingsstatuut krijgen. Nadien worden ze echter toch vaak uitgewezen naar datzelfde land, dat door DVZ wordt beschouwd als hun land. De heer Roosemont geeft toe dat in dit soort gevallen DVZ het reisdocument afgegeven aan de vreemdeling, als een nieuw element zou moeten beschouwen waarmee de betrokkene zijn afkomst kan bewijzen in het kader van een nieuwe asielaanvraag. Meester Verstrepen vraagt of een dergelijk reisdocument ook kan aangewend worden in het kader van een regularisatieaanvraag. De heer Roosemont antwoordt van niet, aangezien het niet gaat om een identiteitsdocument.
18. De heer Renders vraagt welke de meest voorkomende nationaliteiten zijn in de Dublindossiers en wat het criterium is (humanitaire of soevereiniteitsclausule) op basis waarvan wordt beslist de persoon niet uit te wijzen maar zelf de asielaanvraag te behandelen. Hij wijst er vervolgens op dat voor 300 Eurodachits, maar 100 beslissingen van weigering van verblijf met het bevel het grondgebied te verlaten (26 quater) zijn afgeleverd. Volgens de heer Roosemont zijn er veelvuldige redenen: soms is de termijn verstreken maar in de meerderheid van de gevallen beslist DVZ de asielaanvraag in België te behandelen door het in overweging nemen van specifieke omstandigheden zoals de aanwezigheid van familieleden in het land.
19. De heer Wissing herinnert eraan dat het UNHCR aanbeveelt om asielzoekers niet vast te houden met personen met een ander statuut. Deze scheiding zou niet altijd worden gerespecteerd in de centra 127 en 127 bis. De heer Roosemont bevestigt dit feit. Hij stelt dat een scheiding voor 100% momenteel onmogelijk is. In de centra 127 en 127 bis is de grote meerderheid asielzoeker, terwijl men in de andere detentiecentra enkel zeer uitzonderlijk asielzoekers plaatst, hoofdzakelijk om praktische redenen (bv. opdat het CGVS makkelijker een interview kan doen). We trachten te komen tot een volledige scheiding, maar dit is niet redelijk op dit ogenblik aangezien er noch de middelen voor zijn, noch de politieke wil.
20. De heer Wissing wijst op het probleem van het uitwijzen van Irakese Koerden naar Bagdad. De heer Roosemont bevestigt dat zulke gevallen zich voordoen. DVZ verkiest wel degelijk om uit te wijzen naar Erbil, maar deze oplossing is momenteel moeilijk te realiseren in de praktijk. Bijgevolg financiert en organiseert DVZ de reis van Bagdad naar Koerdistan, zonet kan geen enkele repatriëring worden uitgevoerd. Deze praktijk stelt desalniettemin problemen en er wordt gezocht naar een andere oplossing.
21. Meester Verstrepen wil weten of iemand zich ook op het criterium van de lange samengetelde duur van de asielprocedure en de regularisatieprocedure kan beroepen als er eerst bvb. een medische regularisatieaanvraag op grond van artikel 9ter ingediend werd en pas daarna asiel werd aangevraagd. De heer Roosemont zegt dat dat niet kan: de basis moet steeds de asielprocedure zijn.

22. Meester Verstrepen vraagt of er al beslissingen genomen werden op grond van het criterium 2.8.B, omdat daar nogal wat onduidelijkheid blijft bestaan over het model van het arbeidscontract. De heer Roosemont antwoordt dat het model dat nu bestaat enkel verplicht is voor de aanvraag van de arbeidskaart bij de gewestelijke diensten, maar niet voor de voorgaande regularisatieaanvraag zelf. Meester Verstrepen merkt op dat het KB dat de aanvraag voor een arbeidskaart in het kader van de regularisatiecampagne moet regelen, nog niet gepubliceerd werd in het Staatsblad. De heer Roosemont zegt nog dat hij geen weet heeft van beslissingen die al genomen werden op basis van dit criterium.
23. Mevrouw Konings vraagt of de werkgever bij het indienen van de regularisatieaanvraag een andere mag zijn dan diegene waarvoor een arbeidskaart wordt aangevraagd. De heer Roosemont bevestigt dat dat kan, een vacature kan bvb. inmiddels al ingevuld zijn.
24. Mevrouw Hublau vraagt of er al beslissingen o.b.v. 'duurzame lokale verankering' genomen werden. De heer Roosemont zegt van wel, maar bij zijn weten enkel o.b.v. criterium 2.8.A.
25. Mevrouw Vanderhaegen vraagt wat er gebeurt in het geval iemand die slechts een tijdelijk verblijfsrecht heeft, maar wel over een arbeidskaart C beschikt, nu een regularisatieaanvraag indient o.b.v. zijn arbeidscontract: krijgt die dan een arbeidskaart B, terwijl een arbeidskaart C betere voorwaarden heeft? De heer Roosemont zegt dat de regularisatie enkel het verblijfsrecht betreft en niets over het arbeidsstatuut beslist, wat tot de bevoegdheid van andere overheden behoort.
26. Mevrouw Vanderhaegen vraagt of de periode van vijf maand die maximum tussen een asielpcedure en een regularisatieprocedure mag zitten opdat met allebei rekening zou gehouden worden (criterium 1.2), ingaat op de dag van de beslissing of op de dag van de betekening. De heer Roosemont vraagt zich af hoe DVZ die datum van betekening zou kunnen nagaan. Meester Verstrepen suggereert om bij arresten van de Raad van State de datum van de aangetekende brief van de griffie als beginpunt te nemen. Hetzelfde probleem stelt zich trouwens bij de betekening van een beslissing over een 9bis-aanvraag. Mevrouw Janssen zegt dat een 9bis-beslissing betekend wordt op de dag van afhaling op de gemeente.
27. Meester Verstrepen deelt mee dat het enorm moeilijk is om te weten te komen of een vroegere regularisatieaanvraag nog hangend is of niet, terwijl dit toch determinerend is om te weten of al dan niet een *nieuwe* aanvraag ingediend moet worden: via de helpdesk van DVZ krijgt zij geen antwoord, noch telefonisch, noch per mail, en in de uitzonderlijke gevallen dat zij toch antwoord krijgt, luidt het dat er 'een beslissing' genomen is, zonder dat aan de advocaat meegedeeld wordt of het een regularisatie dan wel een weigering is. Door de grote administratieve achterstand bij de gemeenten, duurt het dan nog een hele tijd alvorens de betrokkenen de beslissing kan gaan afhalen, wat problematisch is als men zich op de nieuwe tijdelijke regularisatiecriteria wil beroepen. De heer Roosemont zegt dat de aard van beslissing niet meegedeeld wordt aan de advocaten om te vermijden dat de betrokkene bij een weigering niet komt opdagen. Meester Verstrepen vraagt of er geen extra e-mailadres geopend kan worden voor deze vragen. De heer Roosemont belooft het nodige te zullen doen opdat de mails sneller worden beantwoord.

28. De heer Wissing vraagt of het overleg met de gemeentes niets kan verhelpen aan de problematiek van de administratieve achterstand, zowel bij de woonstcontroles aan het begin van de procedure, als bij de kennisgeving van beslissingen aan het eind ervan. De heer Roosemont zegt dat er inderdaad al heel wat infosessies voor de gemeentes georganiseerd werden in het kader van de regularisatiecampagne, naar aanleiding waarvan hiervoor bijkomende inspanningen gevraagd werden, maar dat DVZ geen stok achter de deur heeft. De heer Wissing vraagt wat er zal gebeuren met aanvragen die binnen de termijn werden ingediend, maar waarvan de woonstcontrole een negatief resultaat oplevert na 15 december en achteraf blijkt dat die niet correct is uitgevoerd zoals al eens gebeurd. De heer Roosemont zegt dat die dossiers terug opgevestigd zullen worden als inderdaad kan aangetoond worden dat er iets misgelopen is bij de woonstcontrole.
29. De vraag wordt gesteld naar de taakverdeling tussen het bureau lang verblijf en het bureau humanitaire regularisatie. De heer Roosemont legt uit dat het bureau dat de regularisatieaanvraag zal behandelen afhankelijk is van het opzet van de aanvraag: heeft men nog geen verblijfstitel, dan zal dat het bureau regularisatie zijn; heeft men er wel al een en vraagt men de omzetting naar onbeperkt verblijf, dan is dit het bureau lang verblijf.
30. De heer Beys merkt een verandering in de richtlijnen op: staatsecretaris Wathelet zei bij de algemene infosessies nog dat iedereen met een beperkt verblijfsrecht via een eenvoudige aanvulling bij DVZ rechtstreeks om een onbeperkt verblijf zou kunnen vragen; nu blijkt dat niet meer voor iedereen het geval en moeten enkele categorieën met beperkt verblijfsrecht alsnog een nieuwe 9bis-aanvraag indienen.
31. De heer Renders vraagt waar de gedetineerden in een gesloten centra hun regularisatieaanvraag moeten indienen: bij de gemeente waar ze aangehouden zijn of bij de gemeente waar ze vastgehouden worden? De heer Roosemont antwoordt dat de aanvragen altijd bij de gemeente van de gewone verblijfplaats ingediend moeten worden, dus in dit geval bij de gemeente waar het gesloten centrum ligt. De heer Wissing stelt de vraag of men wel een 'gewone verblijfplaats' kan hebben in een gesloten centrum of op hotel. De heer Roosemont bevestigt dat dit inderdaad voor problemen kan zorgen.
32. De heer Renders vraagt of er wat meer duidelijkheid kan komen rond wat als een 'geloofwaardige poging om een wettig verblijf te bekomen' aanzien wordt en wat niet. De heer Roosemont zegt dat dit met de staatsecretaris overlegd zal worden. Dit zal wellicht geval per geval bekeken worden en afhangen van de elementen die men hierrond bijbrengt.
33. Mevrouw Doyen vraagt op grond waarvan men een verlenging zal kunnen bekomen van de tijdelijke verblijfstitel die afgeleverd zal worden aan zij die onder het criterium 2.8.B vallen. De heer Roosemont zegt dat dezelfde criteria toepasselijk zullen zijn, nl. een arbeidscontract van minstens een jaar en een loon dat minstens het minimumloon dekt.
34. Mevrouw Janssens vraagt of er iets ondernomen wordt om de medische regularisatieaanvragen binnen redelijkere termijnen te behandelen. De heer Roosemont zegt dat er ingezet wordt op een vlotte ontvankelijkheidsbeslissing en dat er dokters aangeworven zijn (en nog worden), maar dat die voorlopig allemaal uit een taalgroep komen.

35. De heer Renders vraagt of de interpretatie van de termen 'fraude' en 'openbare orde' aangepast zullen worden aan de rechtspraak van de RVV. De heer Roosemont zegt dat dit inderdaad zo zal zijn en dat de RVV tegenwoordig erg vlug tot een beslissing komt.

Mededelingen van het CGVS (de heer Bienfait)

36. De heer Bienfait deelt mee dat het CGVS 754 beslissingen heeft genomen in de maand september 2009, als volgt verdeeld: 193 erkenningen van het statuut van vluchteling, 28 toekenningen van het statuut van subsidiaire bescherming en 462 weigeringen, waarvan 22 weigeringen aan EU-onderdanen, 18 technische weigeringen en 3 uitsluitingen.

37. In september 2009 waren de begunstigden van het statuut van vluchteling hoofdzakelijk afkomstig uit de volgende landen: Irak (50), Iran (17), Rusland (14), China (14), Afghanistan (10), Rwanda (10), DR Kongo (9), Guinee (8), Burundi (7) en Kameroen (7).

38. In totaal waren er 10 intrekkingen van een statuut en 15 personen deden afstand van hun procedure.

39. Subsidiaire bescherming werd in september 2009 hoofdzakelijk toegekend aan onderdanen van de volgende landen: Irak (18), Afghanistan (5), Somalië (2), Soedan (1), Guinee (1, op basis van art. 15,b van de Richtlijn)

40. De achterstand van het CGVS bedraagt 6639 dossiers.

41. Mevrouw de Aguirre vraagt of de erkenningen van Irakese vluchtelingen reeds de personen betreft die gekomen zijn in het kader van de hervestiging. Na het inwinnen van informatie kan worden bevestigd dat dit het geval is voor een eerste groep. Voor een tweede groep (11 personen) zullen de beslissingen worden opgenomen in de statistieken van oktober.

42. De heer Beys vraagt wat het profiel is van de uitgesloten personen. De heer Bienfait zal proberen hieromtrent informatie te verschaffen op de volgende contactvergadering. Fraude is de meest voorkomende reden voor intrekking van een statuut. Wat betreft het aantal geregistreerde intrekkingen (10), gaat het om een lichte stijging in vergelijking met vorige maand.

43. Meester Verstrepen vraagt of er rekening kan worden gehouden met het feit dat sommige advocaten worden opgeroepen voor verhoren op hetzelfde ogenblik. De heer Bienfait weet dat hiermee geen rekening wordt gehouden en dat dit ook zo gewenst is door de Commissaris om een efficiënte organisatie van de verhoren te garanderen. Hij stelt voor dat de balie direct contact opneemt met de Commissaris. Meester Verstrepen haalt vervolgens aan dat de advocaten klagen over de omstandigheden waarin de verhoren plaatsvinden (extreme temperaturen). De heer Bienfait erkent de moeilijke werkomstandigheden in de WTC en voegt hieraan toe dat het de dossierbehandelaars zijn die hiervan het eerste slachtoffer zijn. Er wordt gezocht naar oplossingen en verbeteringen

werden reeds vastgesteld. Het CGVS doet inspanningen ten aanzien van de Regie van de eigenaar van het gebouw om oplossingen te vinden.

44. De heer Wissing herhaalt de vraag naar statistieken per taalrol aangezien de indruk bestaat dat er een groot verschil is tussen beide. De heer Bienfait antwoordt dat hij reeds de vraag heeft voorgelegd aan de Commissaris, die van oordeel is dat dit technisch onmogelijk is. Volgens hem zijn de resultaten vrij vergelijkbaar voor beide rollen. Statistische verschillen kunnen desalniettemin verschijnen aangezien aanvragen van onderdanen van Franstalige landen meestal in het Frans worden behandeld. Het eventueel verschil ligt dus aan de verschillende profielen van asielzoekers, die worden behandeld door de verschillende rollen. Het erkenningspercentage per taalrol is schijnbaar niet gelijk in zijn totaal, maar wel indien men de beslissingen per land bekijkt, los van de dossierbehandelaars van de verschillende taalrollen.
45. De heer Wissing vraagt of het mogelijk is statistieken te verkrijgen in functie van het aantal ingediende asielaanvragen (resultaten voor de eerste asielaanvragen, tweede, derde, etc.) en per nationaliteit. De heer Bienfait antwoordt dat zulke statistieken niet bestaan, maar dat het erkenningspercentage daalt met het aantal asielaanvragen. Hij zal de vraag voorleggen aan de Commissaris.
46. De heer Beys vraagt nog de statistieken van de hervormingsbeslissingen van de RvV. De heer Bienfait heeft deze niet.

Mededeling van het UNHCR (Mevrouw de Aguirre)

49. Mevrouw de Aguirre meldt dat van maandag 28 september tot vrijdag 2 oktober 2009 het Uitvoerend Comité van UNHCR, waar ook België deel van uitmaakt, voor de zestigste keer is samengekomen in Genève. In zijn slottoespraak heeft de Hoge Commissaris o.a. benadrukt dat de nood aan bijkomende mogelijkheden voor lokale integratie en hervestiging zal toenemen omdat de mogelijkheden voor repatriëring verminderen. Wat Europa betreft, heeft de Hoge Commissaris opgeroepen tot een harmonisering van de asielsystemen voor vluchtelingen om een einde te stellen aan wat hij het ‘enorme verschil in erkenningspercentages voor vluchtelingen’ noemde. Door de toegang tot zinvolle asielpcedures te beperken, wordt de ‘asylum space’ in de ontwikkelde wereld uitgehold, net zoals uitdagingen in de ontwikkelingslanden de ‘humanitarian space’ beperken. De volledige tekst van de slottoespraak is beschikbaar via de link <http://www.unhcr.org/print/4ac62d399.html> (in het Engels). De toespraak van de Assistent Hoge Commissaris voor Bescherming geeft een overzicht van de belangrijkste ontwikkelingen betreffende bescherming in de voorbije twaalf maanden (‘Statement by Ms. Erika Feller, Assistant High Commissioner – Protection’, <http://www.unhcr.org/4ac46c1710.pdf>). Alle documenten betreffende de zestigste vergadering van het Uitvoerend Comité zijn beschikbaar op de website (in het Engels <http://www.unhcr.org/pages/4a8bc9286.html>, in het Frans <http://www.unhcr.fr/cgi-bin/taxis/vtx/excom?id=4a8aba472>).

50. Mevrouw de Aguirre meldt dat UNHCR sinds de vorige contactvergadering weer een aantal nieuwe documenten publiceerde, die terug te vinden zijn op de website refworld van UNHCR:

- *UNHCR Country Briefing Folder on Iran*
(<http://www.unhcr.org/refworld/pdfid/4ac0b4e62.pdf>)

De Country Briefing Folders bevatten algemene achtergrondinformatie, informatie betreffende de wettelijke context van het land, mensenrechten, beschouwingen inzake internationale bescherming betreffende specifieke groepen, en bijkomende informatie. Country Briefing Folders bevatten rechtstreekse link naar documenten op andere websites, en als dusdanig is UNHCR niet verantwoordelijk voor de inhoud en beschikbaarheid van niet-UNHCR websites.

- *UNHCR Policy on Refugee Protection and Solutions in Urban Areas*
(<http://www.unhcr.org/refworld/pdfid/4ab8e7f72.pdf>)
- *Refugee Protection and Mixed Migration: The 10-Point Plan in Action*,
provisional release June 2009
(<http://www.unhcr.org/refworld/docid/4aca0af82.html>)

Bijkomende informatie over het werk van UNHCR inzake bescherming van vluchtelingen en migratie is beschikbaar op de website van UNHCR, namelijk <http://www.unhcr.org/pages/4a1d406060.html>.

Mededelingen van het IOM (de heer Halimi)

51. Het IOM heeft recentelijk het 25-jarig bestaan van het REAB-programma gevierd. Naar aanleiding hiervan is er een videoconferentie op poten gezet, die de werknemers van het IOM in Brussel de gelegenheid heeft geboden om informatie uit te wisselen met collega's uit andere landen en gesprekken te voeren met 'terugkeerders'. Van 30 september 09 tot 1 oktober 09 had een EU-Consultation plaats, waarop donors en vertegenwoordigers van de verschillende IOM kantoren aanwezig waren, en ter gelegenheid waarvan het REAB-programma werd besproken. Sinds dit programma opgestart werd, werd er in totaal door 44.845 personen gebruik van gemaakt (cijfers tot sept. 09).
52. Het IOM Brussel heeft een vernieuwde website: www.belgium.iom.int-avrr. Hierop is nu ook informatie terug te vinden met betrekking tot bvb. de kosten van een LP, de documenten die nodig zijn, contactgegevens van de verschillende ambassades, statistieken, etc. Suggesties om bijkomende informatie op de website te publiceren zijn steeds welkom.
53. De heer Halimi geeft de cijfers voor het jaar 2009: In 2009 werden in totaal 2.064 mensen door IOM begeleid, onderverdeeld als volgt: 1.437 mensen zonder papieren (categorie A), 436 afgewezen asielzoekers (categorie B) en 191 personen die hun procedure hadden stopgezet (categorie C).
54. De voornaamste nationaliteiten waren: Brazilië (709), Oekraïne (203), Mongolië (123), Rusland (105) en Slowakije (93).

55. 1.237 personen werden door NGO's naar het IOM doorverwezen, 281 door Fedasil en 248 door het Rode Kruis.
56. De cijfers voor de maand september 2009: 263 personen werden geregistreerd, waarvan 183 personen effectief door het IOM werden begeleid, onderverdeeld als volgt: 186 mensen zonder papieren, 38 afgewezen asielzoekers en 19 personen die hun procedure stopzetten. 71 van hen werden naar Brazilië teruggebracht, 19 naar Mongolië, 15 naar Hongarije, 10 naar Rusland en 8 naar Slovenië.
57. 124 personen waren naar het IOM doorgestuurd door NGO's, 35 door Fedasil, 10 door steden en gemeenten, 8 door het Rode Kruis en 6 door gesloten centra.
58. We zien dat het aantal personen dat door IOM begeleid wordt, licht is gedaald (vgl. juli: 237, aug: 267). Dit is wellicht te verklaren door de regularisatiecampagne. Voor oktober tonen de cijfers opnieuw een stijging van het aantal begeleide personen aan.
59. Mevrouw Dogniez vraagt of er een mogelijkheid is voor de teruggebrachte personen om in het land waar zij naartoe gebracht worden een beroep te doen op het IOM. De heer Halimi antwoordt dat er aan de 'terugkeerder' informatie kan meegegeven worden over waar het kantoor van IOM zich bevindt, maar dat hij hier zelf moet om verzoeken. De dienstverlening van het IOM in België houdt in dat men de contacten met de ambassades verzorgt. Ambassades vragen in principe dat de 'terugkeerder' zich persoonlijk op de ambassade komt aanmelden. Werknemers van het IOM gaan enkel mee, indien er zich problemen zouden (kunnen) voordoen, om vast te stellen dat er effectief een gesprek geweest is en eventueel info over het programma te kunnen geven aan de ambassade.
60. De heer Renders vraagt of het mogelijk zou zijn voor personen van wie asielaanvraag aan de grens is afgewezen, en die teruggestuurd worden naar een land, dat evenwel niet hun land van herkomst is (bvb. Sri Lankesen die teruggestuurd worden naar Conakry), om een beroep te doen op het IOM ter plaatse. De heer Halimi antwoordt dat het mandaat van het IOM zich niet uitstrekt tot personen die in transit zijn of bij gedwongen terugkeer. Zij kunnen enkel personen begeleiden die zich effectief op het grondgebied bevinden. Hij zal nagaan of andere afdelingen van IOM dat wel doen.

Mededelingen van Fedasil (Mevrouw François)

61. Mevrouw François geeft de recentste cijfers: aangezien het aantal asielaanvragen is gestegen, melden zich dagelijks ook meer mensen bij Dispatching. In september 2009 waren dit 2.125 personen. Er moet tot december 2004 teruggaan worden om eenzelfde aantal personen per maand terug te vinden. In vergelijking met 2008 is dit een stijging van 29%, in vergelijking met 2007 een stijging van 41%.
62. Voor het ogenblik worden er in totaal 17.811 personen opgevangen, hierbij inbegrepen de personen die in de noodopvang en in de hotels verblijven. 2.015 personen hebben in september het opvangnetwerk verlaten, dit voornamelijk ten gevolge van de instructie rond de wijziging van de code 207. In september waren al 1.400 personen vertrokken, 800 personen vertrekken nog in de loop van oktober en november. Echter, het effect van het feit dat de uitstroom groter is geworden wordt geneutraliseerd door het feit dat het aantal

asielaanvragen en dus de instroom ook is gestegen. Het effect van de maatregel wordt dus minder gevoeld, aangezien er nog steeds veel asielzoekers op hotel moeten worden opgevangen.

63. Vorige week dinsdag 6 oktober heeft Fedasil een twintigtal personen geen opvang kunnen bieden. Gisteren 12 oktober nog eens 76 à 78 personen. Naar alle waarschijnlijkheid zal dit vandaag 13 oktober ook weer zo zijn.
64. Een tijd geleden hield Fedasil een aantal plaatsen in de LOI's gereserveerd voor personen die vanuit de opvangcentra doorstroomden. Dit is nu niet meer het geval: staatsecretaris Courard heeft de instructie gegeven alle 'primo-arrivants' rechtstreeks aan een opvanginitiatief toe te wijzen. Dat de bezettingsgraad nog steeds zo laag is, komt door het aantal 'geschorste opvangplaatsen'. Dit zijn opvangplaatsen die feitelijk nog steeds ingenomen zijn door personen die binnen hun termijn van twee maand om de opvangplaats te verlaten nog niet vertrokken zijn. Deze plaatsen worden door Fedasil niet meer gefinancierd, maar zijn ook niet beschikbaar als opvangplaats.
65. Op de ministerraad van 18 september 2009 werd beslist om aan Fedasil 9,5 miljoen euro extra toe te kennen. De 9,5 miljoen euro is bedoeld om nieuwe plaatsen te creëren. De onderhandelingen hierover zijn volop bezig, maar zijn niet gemakkelijk Bvb. omwille van het feit dat niemand zijn gebouw slechts voor een periode van enkele maanden, tot eind 2009, ter beschikking wil stellen. Men vraagt een engagement tot minstens eind 2010. Voorstellen die aan de inspectie financiën voorgelegd worden, worden regelmatig afgewezen, waardoor staatsecretaris Courard beroep moet aantekenen. Voor wat de overeenkomsten met de OCMW's over de individuele opvang betreft (LOI's) moeten de voorstellen niet op voorhand aan de inspectie van financiën voorgelegd worden, zodat het voormelde probleem zich in dat geval niet stelt. Echter, OCMW's hebben ook hun voorwaarden met betrekking tot het tarief, de duur van het engagement, die niet steeds makkelijk tegemoet te komen zijn.
66. Er kan dus in elk geval niet verwacht worden dat Fedasil snel bijkomende plaatsen zal kunnen creëren, en dus dat het aantal personen dat nu op hotel opgevangen wordt op korte termijn zal verminderen. Op dit ogenblik zijn dat er nog steeds 1.200.
67. De instructie rond de opheffing van de code 207 roept ook een heel aantal vragen op. Het ziet er naar uit dat er een aangepaste instructie zal komen, waarin de voorwaarden om hiervan gebruik te kunnen maken strenger zullen worden gemaakt.
68. Mevrouw Dogniez meldt dat Croix Rouge recentelijk het opvangcentrum in Hastère heeft gesloten, hetgeen een invloed heeft op de cijfers.
69. Iemand vraagt welke begeleiding er wordt gegeven aan de personen die in de hotels worden opgevangen. Mevrouw François meldt dat de sociale en juridische begeleiding, die tot begin oktober op vrijwillige basis door verschillende NGO's werd aangeboden, inmiddels stopgezet is. Fedasil is niet in de mogelijkheid om die begeleiding zelf te organiseren, aangezien dit een verhoging van haar capaciteit zou vragen, waar op dit moment geen ruimte voor is. Daarom werd er twee weken geleden een oproep gelanceerd om tegen betaling in de nodige begeleiding te voorzien. Slechts twee organisaties zijn

daarop ingegaan, nl. Croix Rouge en Médecins du Monde. Zij zullen echter enkel medische begeleiding aanbieden.

70. Mevrouw Dogniez meldt dat de stopzetting van de begeleiding die door Croix Rouge in de hotels werd geboden in hoofdzaak het gevolg was van de vaststelling dat hun tussenkomst geen meerwaarde meer bood. Hun medewerkers merkten dat de “kwetsbare personen” die ze identificeerden, en waarvan ze Fedasil op de hoogte brachten, zich weken later nog steeds in hetzelfde hotel bevonden. Dit tastte op termijn de geloofwaardigheid van de organisatie aan. Mevrouw Dogniez meldt dat Croix Rouge ook een hotel geïdentificeerd heeft waarin asielzoekers opgevangen werden in omstandigheden die absoluut niet door de beugel konden. Mevrouw François bevestigt dat de opvang in dit hotel stopgezet is (130 plaatsen in totaal). De eigenaar van dit hotel is echter tevens eigenaar van vier andere hotels waarin asielzoekers worden opgevangen. Indien Fedasil dit niet op een juiste manier aanpakt, zouden in totaal 500 hotelplaatsen verloren kunnen gaan.
71. De heer Wissing vraagt of een systeem van ‘bouwpakketen’ waar men in Nederland mee werkt een oplossing zou kunnen bieden. Mevrouw François meldt dat dit in België niet mogelijk is (probleem van overheidsopdrachten).
72. De heer Roosemont vraagt wie onder de categorie ‘personen met verlenging van hun verblijfstitel’ valt. Deze categorie vertegenwoordigt 8,8% van het totaal aantal personen die door Fedasil worden opgevangen. Mevrouw François verduidelijkt dat hier o.m. om personen gaat die onder artikel 7 van de Opvangwet vallen: personen die in de onmogelijkheid verkeren om terug te keren (bvb. om medische redenen), personen die opgevangen worden in het kader van een gezinshereniging, etc.
73. Op vraag van de heer Roosemont verduidelijkt mevrouw François dat de categorie ‘uitgeprocedeerden met recht op opvang gedurende een overgangperiode’ slaat op personen voor wie een beroepstermijn of een termijn om het grondgebied te verlaten loopt.
74. De heer Roosemont vraagt of personen die een regularisatieaanvraag op grond van art. 9ter indienden die ontvankelijk werd verklaard wel verplicht zijn in het opvangcentrum te blijven. Mevrouw François legt uit dat zij de keuze hebben tussen financiële en materiële steun. Zij worden aangemoedigd om voor financiële steun te kiezen, maar de groep die dit niet doet, is een groep die voor lange tijd in het opvangnetwerk blijft, aangezien deze procedures zeer lang aanslepen. Mevrouw Crauwels legt uit dat OCMW’s dan wel de wettelijke plicht kunnen hebben om personen aan een menswaardig bestaan te helpen, maar zij daar niet de financiële middelen voor hebben. Zij meent dat hier een federale solidariteit zou moeten spelen en niet een lokale. De heer Wissing zegt dat die kosten toch vergoed worden door de federale overheid. Mevrouw Crauwels bevestigt dat de medische kosten en het leefloon zelf wel terugbetaald worden, maar wijst er op dat dit niet het geval is voor de bijkomende personeels- en administratiekosten, de kosten voor cursussen enz.
75. Mevrouw Thiébaud vraagt of de ‘kwetsbare personen’ die zich bij Dispatching aanmelden voorrang krijgen bij het toewijzen van een opvangplaats. Mevrouw François

bevestigt dat dit zo is. Bij niet elke persoon is de 'kwetsbare toestand' echter in een oogopslag te zien. Mevrouw Thiébaud vraagt of Dispatching er rekening mee zou houden indien een sociale partner de komst van een 'kwetsbare persoon' een dag voordien per mail zou aankondigen, waarop mevrouw François bevestigend antwoordt.

76. De heer Beys stelt dat het goed zou zijn indien Fedasil wat meer transparantie aan de dag zou kunnen leggen met betrekking tot bepaalde instructies waar zij mee werkt. De wet bepaalt dat personen die zich in 'bijzondere omstandigheden' bevinden een beroep kunnen doen op het OCMW. Wat wordt er echter verstaan onder die 'bijzondere omstandigheden'? Mevrouw François antwoordt dat bepaalde van deze gevallen wettelijk bepaald zijn (en dus voor iedereen gekend), andere zijn echter reglementair, en inderdaad minder bekend. Indien Fedasil deze gevallen zou bekendmaken, zou dit echter problemen kunnen opleveren voor de OCMW's.
77. De heer Wissing meent dat er in de categorie 'beroep bij de Raad van State (oude procedure)', die 10,2% van de bezettingsgraad inneemt, veel personen in aanmerking kunnen komen voor regularisatie en vraagt of die in overleg met DVZ niet vlug geregulariseerd kunnen worden om zo opvangplaats vrij te maken. De heer Roosemont zegt dat DVZ daar inderdaad mee bezig is. Mevrouw François zegt dat de meeste personen die hieronder vallen ook geïmigreerd zijn door de instructie betreffende de wijziging van de code 207, maar het opvangnetwerk nog moeten verlaten.
78. De heer Renders vraagt of er initiatieven genomen worden om de nieuwe opvangwet van 2007 te evalueren en of de piste nog gevolgd wordt om geen opvang meer te geven aan wie een derde of vierde asielaanvraag indient. Mevrouw François bevestigt dat er werkgroepen opgericht werden, die op dit ogenblik de zaken bestuderen.

Mededelingen van het Rode Kruis (Mevrouw Janssens)

79. Mevrouw Janssens heeft een persoonlijke mededeling. Zij verlaat het Rode Kruis en gaat op het Ministerie van Onderwijs werken.

De volgende contactvergaderingen vinden plaats op dinsdag 10 november en 8 december op de zetel van Fedasil, Kartuizerstraat 19-21, 1000 Brussel.